

Vroeger was alles beter

Rust, reinheid en regelmaat, wie is er niet groot mee geworden!?

Ik ga het niet hebben over vroeger en zeker niet dat vroeger alles beter was (wat ik misschien stiekem wel denk). Toch red je het mijns inziens niet (meer) met alleen de 3 R-en. Maar om niet direct voor oude zeur uitgemaakt te worden, zal ik uitleggen hoe ik hierover denk.

Kinderen van tegenwoordig

Ik zie en spreek in mijn dagelijks leven veel mensen die verstand hebben van de ontwikkeling van kinderen en/of die zelf kinderen hebben. Ik hoor veel mensen klagen over 'de kinderen van tegenwoordig', ook als het hun eigen kinderen zijn. Er wordt te weinig gespeeld, er is te weinig contact, te veel schermtijd én ze worden te snel volwassen. Zomaar even een greep uit de opmerkingen die ik geregeld voorbij hoor komen. Hoewel ik het hier voor een deel mee eens ben, vraag ik mij ook af of het wel afgezet wordt tegen onze veranderende maatschappij. Want hoewel 'de tijd gaat zo snel' een enorme doodoener is en door elke ouder wel eens wordt uitgesproken, is het ook echt zo.

Toen internet nog niet gewoon was

Met mijn 37 lentes jong, kan ik mij nog goed herinneren dat er helemaal geen mobiele telefoons waren, geen WIFI, geen laptops met supersnel internet en geen Google die alles voor je opzoekt, nog voordat je het doorhad. Oftewel je wereld was veel kleiner, er waren andere (niet minder) opties om je na school mee te vermaken. Het wás een andere maatschappij, een andere wereld met inderdaad andere kinderen.

Luisteren

Hoe goed wij het ook proberen, wij kunnen ons niet inleven hoe het is om nu kind te zijn. Om op te groeien in deze snelle, informatierijke, toegankelijke en digitale wereld waarin niets onmogelijk lijkt. Wij proberen natuurlijk onze kinderen zo goed mogelijk te begeleiden en te ondersteunen in deze wereld maar weten wij het echt? Weten wij hoe het is om op zo'n jonge leeftijd Google of YouTube tot je beschikking te hebben, WhatsApp op je telefoon te hebben óf überhaupt zo jong de beschikking tot het gehele internet te hebben? Laten wij met elkaar niet vergeten dat wij helemaal niet weten hoe het is om nu kind te zijn met al deze mogelijkheden binnen handbereik. Het enige wat wij dus kunnen doen is luisteren, luisteren én nog eens luisteren. Waar lopen de kinderen van nu tegenaan, wat hebben zij nodig, waar willen zij naartoe en hebben zij daarvoor van ons nodig.

Ik luister, jij ook?!

Lieve groet,

Danielle

Kinderpraktijk Veerkracht